

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาคุณภาพของเมล็ดในข้าวเหนียวกำพร้าพันธุ์พื้นเมืองแต่ละพันธุกรรม โดยลักษณะทางคุณภาพของเมล็ดที่นำมาประเมิน ได้แก่ ปริมาณของไซยานิดิน (cyanidin 3-glucoside), ปริมาณอะมิโน acids และชนิดของกรดอะมิโนจำเป็นที่มีอยู่ในส่วนของเมล็ดของตัวอย่างข้าวเหนียวกำพร้าพันธุ์พื้นเมืองแต่ละพันธุกรรม

สถานที่ทดลอง

ดำเนินงานวิจัยที่แปลงปฏิบัติการของภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เริ่มทำการทดลอง ระหว่างเดือนสิงหาคม 2548 ถึงเดือน มิถุนายน 2549

พันธุกรรม

ได้ใช้ข้าวเหนียวกำพร้าพันธุ์พื้นเมืองจำนวน 19 พันธุ์ และพันธุ์ตรวจสอบ จำนวน 3 พันธุ์ ได้แก่

varieties	
1. ก้าดอยมูเซอ	12. ก้าเวียงสา
2. ก้าน่าน	13. ก้า 5153
3. ก้าเวียดนาม 4	14. ก้า 88061
4. ก้า 99151	15. ก้า 87059
5. ก้า 7677	16. ก้า 87046
6. ก้า 87090	17. ก้า 87061
7. ก้า 88069	18. ก้าดอยสะเก็ต
8. ก้า 89038	19. ก้าอมก้อย
9. ก้า 89057	20. มะลิแดง (check)
10. ก้า 19959	21. ก้า 6 (check)
11. ก้านา	22. ขาวดอกมะลิ 105 (check)

การวางแผนการทดลอง

ทำการปูลูกข้าวเหนียวกำลังแต่ละพันธุกรรมจำนวน 19 พันธุ์ รวมทั้งพันธุ์ตรวจสอบได้แก่ข้าวพันธุ์มูล
แดง กบ6 และข้าวคอกมะลิ105 รวมทั้งสิ้น 22 พันธุ์ ทำการปูลูกในแปลงทดลอง ภาควิชาพืชไร์กณะ
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block
Design จำนวน 3 ชั้น

การปูลูกและดูแลรักษา

ในการปูลูกมีการจัดการปูลูกและดูแลดังนี้คือ

1. การเตรียมดิน ทำการเตรียมดิน 1 ครั้งก่อนปูลูก โดยวิธีการไถพรวน
2. ปูลูกโดยปักคำกอกละ 2-3 ต้น ระยะปักคำ 0.25×0.25 เมตร
3. ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ใส่เมื่อข้าวอายุประมาณ 30 วัน หลังปักคำ ครั้งที่ 2 ใส่
เมื่อข้าวอายุประมาณ 50-55 วัน หลังปักคำ
4. การกำจัดวัชพืช และโรคแมลงตามลักษณะอาการที่พบ

การบันทึกข้อมูล

1. บันทึกปริมาณของไชyanide ในข้าวเหนียวกำลังพันธุ์พื้นเมืองแต่ละพันธุกรรม ที่คำนวณได้
2. บันทึกปริมาณของอะมิโลสในข้าวเหนียวกำลังพันธุ์พื้นเมืองแต่ละพันธุกรรมที่คำนวณได้
3. บันทึกนิคของอะมิโนจำเป็นที่พบในข้าวเหนียวกำลังพื้นเมืองแต่ละพันธุกรรม
4. บันทึกลักษณะทางคุณภาพของเมล็ดอินเจนฯ ได้แก่ ความยาวและความกว้างของเมล็ด, สีเปลือกเมล็ด, สี
เปลือกของข้าวกล้อง, ผลผลิต และน้ำหนัก 1000 เมล็ด
5. บันทึกลักษณะทางสัณฐานวิทยาของข้าวเหนียวกำลังแต่ละพันธุกรรม ได้แก่ลักษณะสีของกาบใบ, แผ่น
ใบ, ปล้อง, เสื้อกันน้ำฝน และเสี้ยวใบ

การทดลอง

ศึกษาลักษณะทางคุณภาพของเมล็ดในข้าวเหนี่ยวกำ่แต่ละพันธุกรรมจำนวน 19 พันธุกรรมและพันธุ์ตรวจสอบ 3 พันธุกรรม โดยเก็บตัวอย่างเมล็ดทุกต้นแล้วทำการสุ่มตัวอย่างเมล็ดในแต่ละพันธุกรรมมาทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวัดปริมาณของไซyanidin (cyanidin 3-glucoside) โดยใช้เทคนิค HPLC

วิธีการวิเคราะห์ไซyanidin (cyanidin 3-glucoside)

เก็บตัวอย่างเมล็ดทุกต้นแล้วทำการสุ่มตัวอย่างเมล็ดในแต่ละพันธุ์จากน้ำไปสักด้วยไซyanidin (cyanidin 3-glucoside) ในส่วนของเมล็ด โดยวิธีของ Ryu *et al.*, (1998) นำตัวอย่างของข้าวเหนี่ยวกำ่พันธุ์พื้นเมือง 1 กรัม มาสักด้วยสารสักด 0.5%TFA-95%EtOH ปริมาตร 20 ml. จากนั้นนำเข้าเครื่องเย็นเป็นเวลา 9 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง (ประมาณ 25 องศาเซลเซียส) ตัวอย่างที่สักดที่ได้นำมากรองเอากาบออกเบื้องต้นโดยใช้กระดาษกรองเบอร์ 4 จากนั้นกรองซ้ำอีกครั้งโดยใช้ C₁₈ cartridge (กรองสารสักดเก็บไว้ประมาณ 10 ml.) นำสารสักดที่กรองเสร็จไปวิเคราะห์ในเครื่อง HPLC เพื่อวัดปริมาณไซyanidin โดยใช้ reversed phase ODS C₁₈ คอลัมน์ ตรวจวัดที่ความยาวคลื่น 280 nm มี mobile phase A คือ 0.1%TFA-H₂O และ mobile phase B คือ 0.1%TFA-MeOH เปลี่ยน mobile phase A ไปเป็น B โดยใช้สมการเส้นตรงจาก 0.1%TFA-H₂O ไปเป็น 0.1%TFA-MeOH ใช้เวลา 30 นาที ที่อัตราการไหล 1.0 ml./min. จากนั้นนำไปวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับปริมาณไซyanidinมาตรฐานต่อไป

บันทึกข้อมูล

ปริมาณของไซyanidin ในข้าวเหนี่ยวกำ่พันธุ์พื้นเมืองแต่ละพันธุกรรม ที่คำนวณได้

2. การวัดปริมาณอะมิโลสที่สะสมอยู่ในส่วนของเมล็ดของตัวอย่างข้าวเหนี่ยวกำ่พันธุ์พื้นเมือง

วิธีการสักด้วยวัดปริมาณอะมิโลส (amylose)

เก็บตัวอย่างเมล็ดทุกต้นแล้วทำการสุ่มตัวอย่างเมล็ดในแต่ละพันธุ์ จากนั้นนำตัวอย่างมาบดละเอียด ชั่งปริมาณ 0.1 กรัมใส่หลอดทดลอง เติมสารละลายนา OH ,2N จำนวน 9 ml. แล้วเติม EtOH 95% 1ml. นำไปเขย่า 10 นาทีจากนั้นดูดสารละลายน้ำที่เตรียมมา 5 ml. ใส่ใน volumetric flask ขนาด 100 ml. เติมสารละลายน้ำอีก 2 ml. และกรดเกลเชียสอะซิติก 2 ml. เขย่าให้เข้ากัน แล้วปรับปริมาตรให้ได้ 100 ml. นำตัวอย่างที่ได้ไปอ่านค่าดูดกลืนแสงภายใต้เครื่อง spectrophotometer ที่ความ

ยาวคลื่น 620 nm. จากนั้นนำไปวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับปริมาณ amylose มาตรฐานต่อไปนี้ชื่น (2541)

บันทึกข้อมูล

ปริมาณของอะมิโน酇ในข้าวเหนียวกำพร้าพันธุ์พื้นเมืองแต่ละพันธุกรรมที่คำนวณได้

3. การวิเคราะห์หากรดอะมิโนจำเป็นที่มีอยู่ในส่วนของเมล็ดของตัวอย่างข้าวเหนียวกำพร้าพันธุ์พื้นเมือง ทำการสุ่มข้าวเหนียวจำกัดจากการกระชาบทัวของปริมาณไชยานิดิน 3-กลูโคไซด์มาจำนวน 10 พันธุ์ได้แก่ พันธุ์ 1. เพื่อนำไปสักดิษาชนิดของกรดอะมิโนจำเป็น

วิธีการวิเคราะห์หาชนิดของอะมิโนจำเป็น

นำตัวอย่างข้าวที่บดละเอียด 1.5 กรัม มา hydrolyzed ด้วย 6 M HCl 20 มิลลิลิตร และ 0.1 M Phenol 2 มิลลิลิตร แล้วทำการ reflux ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส นาน 30 ชั่วโมง ตัวอย่างที่ได้นำมากรองเอ่ากรดเกลือที่เกินพอออก โดยใช้ desicator ที่มี NaOH (pellet) บรรจุอยู่ แล้วล้าง residue ที่ได้ด้วยน้ำกลั่น 20 มิลลิลิตร นำไปประเทยอีกรั้งจนแห้ง นำตัวอย่างที่กรองได้ไปวิเคราะห์คุณภาพโดยใช้ TLC ทำ 2 ช้ำ (TLC) ทำ 2 ช้ำ ในสารละลาย 2 solution คือ

T1. Phenol : water ในอัตราส่วน 75 กรัม : 25 กรัม (3:1 w/w)

T2. Phenol : water : acetic acid ในอัตราส่วน 75 กรัม : 25 กรัม : 5 มิลลิลิตร

หลังจากนั้นนำ plate ที่ develop แล้วมาอบให้แห้ง spray ด้วย ninhydrin อบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที จะเห็น spot ของกรดอะมิโนเป็นสีม่วงแดง ยกเว้น proline และ hydroxyproline จะให้ spot สีเหลือง เมื่อเปรียบเทียบค่า R_f ของ sample กับของ standard amino acid แล้วจะทราบได้ว่า spot นั้นคือ amino acid ตัวใด

บันทึกข้อมูล

- บันทึกระยะทางของสารละลายเป็นเซนติเมตร

- บันทึกระยะทางของ spot ตัวอย่าง

- หาค่า R_f value โดยคำนวณจาก

$$R_f = \frac{\text{ระยะทางของจุดศูนย์กลาง spot จากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้าย}}{\text{ระยะทางของตัวทำละลายจากจุดเริ่มต้นจนถึง solvent front}}$$

- เปรียบเทียบกับ R_f ของ standard amino acid

- เปรียบเทียบสีของ spot ของ standard amino acid กับ spot ของสารละลายตัวอย่าง

- ชนิดของฉบับในจำเป็นที่พับในข้าวเหนียวกำพื้นเมืองแต่ละพันธุกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ปริมาณความแตกต่างทางคุณภาพของเมล็ดที่คำนวณได้ในแต่ละตัวอย่างนำมาวิเคราะห์เพื่อคูณความแตกต่างทางสถิติโดยใช้วิธี Analysis of variance

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved